I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1603/2000

af 20. juli 2000

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ethanolamin med oprindelse i Amerikas Forenede Stater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], særlig artikel 11, stk. 2 og 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

(1) Rådet indførte i februar 1994 endelig antidumpingtold på importen af ethanolamin med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (forordning (EF) nr. 229/94 [2]). Tolden indførtes i form af variabel told, baseret på mindstepriser, for de tre typer ethanolamin, dvs. monoethanolamin (MEA), diethanolamin (DEA) og triethanolamin (TEA).

2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

(2) Efter offentliggørelsen den 23. juli 1998 [3] af en meddelelse om det forestående ophør af de gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende import af ethanolamin med oprindelse i USA modtog Kommissionen en anmodning om fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«), dvs. en anmodning om en fornyet undersøgelse på grund af foranstaltningernes forestående ophør og en fornyet »interim« undersøgelse.

(3) Anmodningen blev indgivet den 30. oktober 1998 af Conseil européen des fédérations de l'industrie chimique (CEFIC) på vegne af EF-producenter, der tegner sig for en væsentlig del af Fællesskabets samlede produktion af ethanolamin.

(4) CEFIC fremførte, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis ville føre til fortsat eller fornyet dumping og skade for erhvervsgrenen i Fællesskabet, og at der var grund til at foretage en ny undersøgelse af foranstaltningerne, fordi de ikke var effektive. Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser, og indledte en undersøgelse [4] i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i grundforordningen. Undersøgelsen omfattede således ikke kun spørgsmålet om, hvad der ville ske, hvis foranstaltningerne bortfaldt (jf. artikel 11, stk. 2), men også, om det var berettiget at foretage en ændring af de eksisterende antidumpingforanstaltninger (variabel told baseret på mindstepriser) (jf. artikel 11, stk. 3).

3. Undersøgelse

(5) Kommissionen underrettede officielt de EF-producenter, der støttede anmodningen om en fornyet undersøgelse (i det følgende benævnt »de anmodende EF-producenter«), de eksporterende producenter og deres forbundne importører samt de brugere, den vidste var berørt af sagen, og gav dem lejlighed til at fremsætte deres synspunkter skriftligt og/eller anmode om at blive hørt.

(6) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de parter, den vidste var berørt af sagen, og modtog besvarelser fra de fire anmodende EF-producenter, fire amerikanske eksporterende producenter og fem af deres forbundne importører. Der blev også sendt spørgeskemaer til et stort antal brugere af varen. To af besvarelserne fra disse blev anset for at være fuldstændige.

[1] EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 905/98 (EFT L 128 af 30.4.1998, s. 18).
[2] EFT L 28 af 2.2.1994, s. 40.
[3] EFT C 231 af 23.7.1998, s. 3.
[4] EFT C 27 af 2.2.1999, s. 3.

(7) En amerikansk eksporterende producent erklærede, at selskabet agtede at medvirke ved undersøgelsen, selv om det ikke havde eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Denne producents interesse i undersøgelsen skyldtes, at selskabet var involveret i den oprindelige undersøgelse.

(8) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige til fastsættelsen af, om der var sandsynlighed for fortsat og fornyet dumping og skade, samt til analysen af Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

a) *Eksporterende producenter*

Dow Chemical Company, Midland, Michigan (USA)

Huntsman Chemical Company, Houston, Texas (USA)

Union Carbide Corporation, Danbury, Connecticut (USA)

b) *Importører i Fællesskabet, der er forretningsmæssigt forbundet med eksporterende producenter*

Huntsman Co. Belgium CVBA, Bruxelles, Belgien

Union Carbide Benelux, Antwerpen, Belgien

Union Carbide Europe SA, Geneve, Schweiz

c) *Anmodende EF-producenter*

BASF AG, Ludwigshafen, Tyskland

BP Chemicals Ltd, London, Det Forenede Kongerige, og Lavéra, Frankrig

d) *Brugere i Fællesskabet*

Krems Chemie AG, Krems a.d. Donau, Østrig

Synthesia Española SA, Barcelona, Spanien

(9) Undersøgelsen vedrørende fortsat og fornyet dumping omfattede perioden fra 1. januar til 31. december 1998 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen vedrørende fortsat og fornyet skade omfattede perioden fra 1. januar 1995 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnte »skadesundersøgelsesperioden«.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(10) Den pågældende vare er samme vare som den, der var omfattet af den tidligere undersøgelse. Ethanolamin fremkommer ved en reaktion mellem ethylenoxid og flydende ammoniak. Som resultat af denne syntese sker der tre konkurrerende reaktioner, som resulterer i tre forskellige typer ethanolamin: mono- (MEA), di- (DEA) og triethanolamin (TEA). Forholdet mellem de tre typer i den samlede produktion afhænger af produktionsanlæggets udformning, men kan til en vis grad styres ved hjælp af valget af forholdet mellem ammoniak og ethylenoxid. Den pågældende vare indgår som mellemprodukt i fremstillingen af overfladeaktive stoffer (bruges i rengøringsmidler og midler til personlig pleje), gødningsstoffer, plantebeskyttelsesmidler, korrosionsinhibitorer, smøreolier, fotografiske kemikalier, kosmetik og polyurethan og tillige som absorptionshjælpestof til gasvaskning eller tilsætningsstof i cement-, metal- og papirindustrien. Når der fremstilles DEA, fremkommer de andre typer ethanolamin (MEA og TEA) også og i større mængder som følge af den kombinerede produktionsproces (se ovenfor).

2. Samme vare

(11) Der fremstilles typisk 30-33 % DEA på EF-erhvervsgrenens produktionsanlæg. Enten MEA eller TEA kan udgøre så meget som 54 % af den samlede ethanolaminproduktion. På grund af den kombinerede produktionsproces er en eksporterende producents krav om, at de forskellige typer ethanolamin burde behandles særskilt i forbindelse med skadesundersøgelsen, ikke berettiget.

(12) Siden indførelsen af de antidumpingforanstaltninger, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, har markedet været kendetegnet ved en kraftig stigning i efterspørgslen efter DEA, navnlig i USA. Dette skyldes, at DEA anvendes i produktionen af glyphosatherbicider, som er velegnet til afgrøder, der er genetisk modificerede til at være resistente over for sådanne herbicider.

(13) Den pågældende vare, der importeres fra det af undersøgelsen omfattede land, er med hensyn til fysiske og tekniske egenskaber identisk med den vare, der fremstilles i Fællesskabet. Der er ingen forskel med hensyn til anvendelse mellem de varer, der fremstilles i Fællesskabet, og de importerede varer. Det er også fastslået, at den pågældende vare, der importeres fra det af undersøgelsen omfattede land, er identisk med den vare, der sælges på hjemmemarkedet. Alle disse varer må derfor anses for at være en og samme vare.

C. SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT DUMPING

1. Indledende bemærkninger

(14) Efter påstanden i klagen om, at omstændighederne havde ændret sig siden den oprindelige undersøgelse, blev dumpingniveauet i undersøgelsesperioden undersøgt.

(15) Af de fire amerikanske eksporterende producenter, som besvarede spørgeskemaet, havde de to en betydelig eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, mens de andre to erklærede, at de ikke havde eksporteret eller kun i ringe omfang.

(16) For den eksporterende producent, som kun havde eksporteret i ringe omfang, blev det i mangel af andre oplysninger besluttet, at der med rimelighed kunne fastsættes en dumpingmargen på grundlag af denne lille eksportmængde.

2. **Normal værdi**

(17) Den normale værdi blev fastsat for hver type af den pågældende vare på grundlag af hele det faktiske salg på hjemmemarkedet i USA (jf artikel 2, stk. 1, i grundforordningen: »de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet«). For varetyper, som ikke solgtes i repræsentative mængder eller normal handel på hjemmemarkedet, blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen.

(18) Med hensyn til de tre amerikanske eksporterende producenter, blev det i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen fastslået, at hjemmemarkedssalget af den pågældende vare udgjorde mere end 5 % af eksportsalget af den pågældende vare fra USA til Fællesskabet. Det blev også fastslået, at de samme tre eksporterende producenter i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, i grundforordningen havde solgt den pågældende vare i tilstrækkelige mængder i normal handel på hjemmemarkedet til, at priserne for dette salg kunne anvendes ved fastsættelsen af den normale værdi.

3. **Eksportpris**

(19) Under alle omstændigheder blev importen af den pågældende vare foretaget af selskaber, som er forretningsmæssigt forbundet med de amerikanske eksporterende producenter. Det blev derfor fastslået, at priserne på salget fra de producerende selskaber til de importerende selskaber ikke var pålidelige. Af den grund blev eksportpriserne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen beregnet på grundlag af den pris, hvortil den importerede vare første gang videresolgtes til uafhængige købere i Fællesskabet. Der blev foretaget justering for alle omkostninger, som påløb mellem import og videresalg, herunder provisioner, og en fortjenstmargen på 5 %, hvilket blev anset for rimeligt på grundlag af oplysninger fra interesserede parter om import af den pågældende vare.

4. **Sammenligning**

(20) Den normale værdi blev sammenlignet med eksportprisen for hver enkelt transaktion ab fabrik og i samme handelsled. For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen, blev der taget hensyn til de forskelle i faktorer, som det hævdedes og blev påvist berørte prisernes sammenlignelighed (jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen). Der blev så foretaget justering for omkostninger til indlandstransport og søfragt, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, kreditomkostninger og provisioner.

(21) Der blev foretaget en sammenligning af den normale værdi og eksportprisen for alle typer, der er omfattet af denne undersøgelse. For de samarbejdsvillige eksporterende producenter fremgik det af sammenligningen, at der fandtes en vejet gennemsnitlig dumpingmargen, udtrykt i procent af cif-værdien, på 33 % for Dow Chemical, 38,2 % for Union Carbide og 40,1 % for Huntsman.

5. **Varige ændringer i omstændighederne**

(22) Kommissionen undersøgte, om det var sandsynligt, at ændringerne i dumpingmargenerne ville vare ved. Det konstateredes, at de laveste dumpingmargener stort set skyldtes de forhøjede eksportpriser, der var blevet anvendt i mindst to år. Den konkluderer derfor, da de pågældende eksportmængder anses for at være repræsentative, at resultaterne udgør en varig ændring i omstændighederne for denne import fra USA. Der blev ikke fremlagt dokumentation, som modbeviste dette.

6. **Konklusion**

(23) Det fremgik af den fornyede undersøgelse (foranstaltningernes forestående ophør), der indledtes i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen, at der sandsynligvis fortsat ville finde dumping sted, hvis foranstaltningerne blev fjernet, navnlig fordi det konstateredes, at der fandt omfattende dumping sted i undersøgelsesperioden, og at det var rimeligt at konkludere, at denne dumping ville fortsætte.

(24) Ved den fornyede interimundersøgelse, der indledtes i henhold til artikel 11, stk. 3, på grundlag af en anmodning om en ny gennemgang af foranstaltningerne under behørigt hensyntagen til de nuværende markedsvilkår, konkluderedes det, at der er sket betydelige ændringer i de omstændigheder, som førte til indførelse af de eksisterende foranstaltninger, og at disse ændringer kan anses for at være tilstrækkeligt varige til at berettige en nedadgående revision af de dumpingmargener, der fastsattes i den oprindelige undersøgelse.

D. **DEFINITION AF EF-ERHVERVSGRENEN**

1. **Samlet produktion i Fællesskabet**

(25) Klagen blev indgivet på vegne af fire ud af de fem ethanolaminproducenter i Fællesskabet. Et selskab, Union Carbide Ltd (Det Forenede Kongerige) deltog ikke i undersøgelsen og støttede heller ikke klagen. Det bør nævnes, at selskabet er forbundet med den amerikanske producent Union Carbide Corp. USA. Der blev derfor foretaget en vurdering af, om selskabet burde holdes uden for definitionen af EF-produktionen i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i grundforordningen. Den pågældende producent importerede selv dumpingvaren i betydelige mængder. Da det således ikke var muligt at

sikre, at denne producents økonomiske situation ikke var berørt af forholdet til den amerikanske producent, blev det fastslået, at selskabet burde holdes uden for bestemmelsen af produktionen i Fællesskabet. Følgende selskaber tegner sig således for den samlede produktion i Fællesskabet: BASF AG, Ludwigshafen, Tyskland, BP Chemicals Ltd, London, Det Forenede Kongerige, Condea Chemie GmbH, Marl, Tyskland, og Akzo Nobel Surface Chemistry AB, Stenungsund, Sverige.

2. **Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet**

(26) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de anmodende EF-producenter og modtog besvarelser fra tre. En besvarelse, som ikke indeholdt oplysninger om produktionsomkostningerne i perioden 1995-1997, blev godtaget, fordi selskabet havde overtaget ethanolaminvirksomheden den 1. juli 1998 fra et andet selskab og derfor ikke havde adgang til oplysningerne. Den fjerde producent indgav kun en ufuldstændig besvarelse og blev følgelig anset for at være ikke-samarbejdsvillig. De tre anmodende EF-producenter, som medvirkede i undersøgelsen, udgør EF-erhvervsgrenen som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i grundforordningen, idet de tegner sig for 77,5 % af den samlede produktion i Fællesskabet. De benævnes i det følgende som »EF-erhvervsgrenen«.

3. **Bestemmelse af det relevante marked i Fællesskabet**

(27) En del af EF-erhvervsgrenens produktion (ca. 28 %) er til internt brug, dvs. til det bundne marked. Heraf anvendes langt størsteparten (ca. 95 %) i en EF-producents anlæg, den er øremærket og anvendes kun til dette formål. Undersøgelsen bekræftede, at de anmodende EF-producenter ikke køber den pågældende vare til internt brug fra uafhængige parter, hverken i eller uden for Fællesskabet. Ethanolamin bestemt til internt brug anses derfor ikke for at konkurrere med ethanolamin, der på anden måde er til rådighed i Fællesskabet, idet sidstnævnte udgør det relevante marked i Fællesskabet for den pågældende vare.

E. **ANALYSE AF SITUATIONEN PÅ MARKEDET I FÆLLESSKABET**

1. **Forbruget i Fællesskabet**

(28) Forbruget i Fællesskabet blev fastsat på grundlag af EF-erhvervsgrenens salg, den ikke-samarbejdsvillige EF-producents salg, Eurostats oplysninger om importens omfang og et skøn over, hvor meget den i Fællesskabet etablerede producent, der er forbundet med den amerikanske eksporterende producent Union Carbide [1], solgte på dette marked.

(29) Forbruget steg på dette grundlag med 14 % i skadesundersøgelsesperioden: fra ca. 152 000 tons i 1995 til ca. 172 000 tons i undersøgelsesperioden. Denne stigning tilskrives salget af DEA og TEA, som øgedes med henholdsvis 19 % og 21 %. Efterspørgslen efter MEA var stabil. MEA og DEA udgjorde hver ca. 29 % af det samlede forbrug i undersøgelsesperioden og TEA ca. 42 %.

2. **Import fra det berørte land**

a) Omfang, pristendens og markedsandel

(30) Importen fra USA steg 14 % i skadesundersøgelsesperioden på linje med tendensen i det samlede forbrug i Fællesskabet. Tallene indeholder imidlertid en tilgrundliggende nedadgående tendens i importen af DEA (– 38 % i skadesundersøgelsesperioden), hvilken kun udjorde 12,6 % af den samlede import i undersøgelsesperioden. Dette bør ses på baggrund af den store efterspørgsel efter DEA på hjemmemarkedet i USA. På den anden side steg importen fra USA 86 % i skadesundersøgelsesperioden, uanset at efterspørgslen efter MEA på markedet i Fællesskabet var stabil i samme periode. Importen af TEA steg 11 % i denne periode.

(31) Da importen foregik via forbundne importører, blev priserne på importen fra USA, uanset om de var fastsat på grundlag af oplysninger fra de eksporterende producenter eller tal fra Eurostat, anset for ikke at være pålidelige med henblik på bestemmelsen af pristendenserne. Til at bestemme de berørte eksporterende producenters prisadfærd på en mere pålidelig måde, blev deres forbundne importørers videresalgspriser undersøgt, dvs. priserne til de industrielle endelige brugere, som det konstateredes var repræsentative for det samlede salg. Disse priser faldt 10 % i gennemsnit fra 1995 til 1996 og var betydeligt lavere end EF-erhvervsgrenens salgspriser i begge år. Tendensen var mest udtalt for MEA med et fald på 14 % i videresalgsprisen. Mod slutningen af skadesundersøgelsesperioden lå videresalgsprisen på TEA igen på 1995-niveau, mens DEA var blevet 13 % dyrere, og MEA fortsat var 4 % billigere. I undersøgelsesperioden var de forbundne importørers og EF-erhvervsgrenens prisniveauer sammenlignelige.

[1] Baseret på klagen og oplysninger fra den amerikanske eksporterende producent. Salget svarer til 10 % af det samlede salg af alle typer ethanolamin, som produceres på markedet i Fællesskabet.

(32) Den samlede markedsandel for importen fra USA lå stabilt på 29 % i skadesundersøgelsesperioden. Tallene indeholder imidlertid en tilgrundliggende stigning i markedsandelen for MEA fra 17 % til 32 % og et fald i markedsandelen for DEA fra 25 % til 13 %. Markedsandelen for TEA faldt fra 42 % til 39 %.

b) De eksporterende producenters prisadfærd

(33) For at vurdere de amerikanske eksporterende producenters prisadfærd blev både deres og EF-erhvervsgrenens salg undersøgt. Som første trin blev der foretaget en sammenligning af salgspriserne til de første uafhængige kunder på markedet i Fællesskabet. Da EF-erhvervsgrenen udelukkende sælger til industrielle endelige brugere, og disse kunder også aftager en betydelig del (over 50 %) af de amerikanske eksporterende producenters salg, blev en sammenligning i dette handelsled anset for at være repræsentativ. Til fastsættelsen af dumpingens omfang blev sammenligningen foretaget på grundlag af oplysninger vedrørende de to vigtigste amerikanske eksporterende producenter.

(34) Da hele importen til Fællesskabet af varer med oprindelse i USA foregik via forbundne importører, blev sammenligningen foretaget på grundlag af de priser, hvortil varerne solgtes til de første uafhængige købere i Fællesskabet ab forbunden importør, dvs. efter fradrag for fragtomkostninger i Fællesskabet, rabatter og nedslag. Sammenligningen viste, at de globale gennemsnitlige priser på importen fra USA og EF-erhvervsgrenens salg i undersøgelsesperioden var sammenlignelige.

(35) Som andet trin blev der foretaget en undersøgelse af importpriserne for ethanolamin med oprindelse i USA, dvs. priserne mellem de eksporterende producenter og deres forbundne importører, i forhold til de mindstepriser, der dannede grundlag for den variable told. Her viste det sig, at der ikke var blevet opkrævet store beløb i antidumpingtold, da disse importpriser lå langt over mindstepriserne i det meste af skadesundersøgelsesperioden.

(36) Som tredje trin blev det, i betragtning af forholdet mellem de eksporterende producenter og importørerne, for undersøgelsesperioden fastslået, om de videresalgspriser, som disse importører modtog fra deres første uafhængige kunder, og de respektive faktiske importpriser afspejlede de forbundne importørers omkostninger mellem import og videresalg. Alle omkostninger, der faktisk påløb mellem import og videresalg, såsom fragt fra Fællesskabets grænse, håndterings-, forsikrings-, emballerings- og kreditomkostninger, importtold, SA&G-omkostninger og en fortjenstmargen på 5 % blev fratrukket i videresalgspriserne. Dette resulterede i importpriser, som beregnedes uafhængigt af forholdet mellem de eksporterende producenter og deres forbundne importører.

(37) De beregnede importpriser for begge eksporterende producenter var ikke blot meget lavere end de faktiske importpriser, der var blevet opgivet af deres forbundne importører, men også betydeligt lavere end den gældende mindstepris for de forskellige typer ethanolamin. Dette resultat bekræftes af, at de forbundne importører led betydelige finansielle tab i undersøgelsesperioden. De margener, de opnåede, mellem indkøbsprisen (den faktiske importpris) og videresalgsprisen på markedet i Fællesskabet, var ikke tilstrækkelige til at dække omkostningerne mellem import og videresalg. Det mønster, der konstateredes for undersøgelsesperioden, blev også observeret for den resterende del af den undersøgte periode, dvs. fra 1995 til 1997.

(38) På baggrund af ovenstående tretrinsanalyse konkluderes det, at de amerikanske eksporterende producenters videresalgspriser på markedet i Fællesskabet lå på linje med EF-erhvervsgrenens. Det blev ligeledes fastslået, at de faktiske importpriser var højere end mindstepriserne. De afspejlede imidlertid ikke eller i det mindste ikke fuldt ud de gældende antidumpingforanstaltninger, hvis de påløbne omkostninger mellem import og videresalg medtages. Det konkluderes derfor, at de amerikanske eksporterende producenter og deres forbundne importører overtog antidumpingforanstaltningerne, i det mindste delvis, ved at fastsætte kunstigt høje importpriser, som er afregningspriser.

3. **EF-erhvervsgrenens situation**

a) Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(39) Produktionen steg 38 % i skadesundersøgelsesperioden, navnlig fra 1996 til 1997, efter en kapacitetsudvidelse fra ca. 117 000 til 139 000 tons. Produktionsstigningen, kombineret med den mere moderate kapacitetsudvidelse, forbedrede EF-erhvervsgrenens overordnede kapacitetsudnyttelse fra 81,8 % til 91,1 % i skadesundersøgelsesperioden.

(40) Som nævnt i ovenstående dækkede kapaciteten på en EF-producents anlæg i 1997 ca. 95 % af Fællesskabets produktion til internt brug og var udformet udelukkende til dette formål. Ovennævnte produktionsstigning er imidlertid et resultat af denne investering i produktion til internt brug, da det reducerede produktionen til internt brug på et andet anlæg hos samme selskab. Det betød til gengæld, at der blev frigjort kapacitet til produktion af varer til salg på det frie marked.

b) Salg

(41) EF-erhvervsgrenens salg på markedet i Fællesskabet steg 27 % i skadesundersøgelsesperioden til ca. 96 000 tons, under påvirkning af stigningen i salget af DEA og TEA (henholdsvis 32 % og 28 %) i denne periode.

c) Markedsandel

(42) EF-erhvervsgrenen øgede sin globale markedsandel fra 50 % til 56 % i perioden 1995-1997, og opnåede 11 % i forbindelse med MEA, 5 % i forbindelse med DEA og 3 % i forbindelse med TEA. Mellem 1997 og undersøgelsesperioden var den globale markedsandel og markedsandelen for TEA stabil og øgedes yderligere for DEA (fra 61 % til 63 %), men formindskedes for MEA (fra 53 % til 49 %).

d) Lagerbeholdninger

(43) Lagerbeholdningerne øgedes med 10 % i skadesundersøgelsesperioden, dvs. mindre end produktionsstigningen, som var på 38 %.

e) Udviklingen i salgspriser og fremstillingsomkostninger

(44) Den globale salgspris faldt 17 % fra 1995 til 1996. Dette blev fulgt af stigninger på henholdsvis 3 % og 9 % i 1997 og 1998 i forhold til 1996-priserne. I modsætning til mindstepriserne og situationen i 1995 var DEA den dyreste vare i skadesundersøgelsesperioden.

(45) Videresalgspriserne for den amerikanske import til Fællesskabet lå langt under EF-erhvervsgrenens salgspriser i 1995 og 1996. Det nedadgående tryk på 17 % på erhvervsgrenens salgspriser fra 1995 til 1996 skete, samtidig med at importen af MEA fra USA næsten fordobledes, og videresalgsprisen på importen af MEA fra USA faldt 14 % til 605 ECU pr. ton, hvilket reducerede EF-erhvervsgrenens salgspris med 22 % til 647 ECU pr. ton.

(46) Ud over markedsvilkårene bestemmes salgspriserne fortrinsvis af omkostningerne til råmaterialer. De globale fremstillingsomkostninger faldt 7 % fra 1995 til 1996 og steg sammenlignet med 1996 mellem 1 % og 2 % i 1997 og undersøgelsesperioden. I hele perioden faldt fremstillingsomkostningerne 6 %, men priserne faldt 10 %. Priserne på DEA var den eneste undtagelse: gennemsnitsprisen faldt kun 1 %, mens fremstillingsomkostningerne faldt 4 %.

(47) Det er også nødvendigt at understrege, at ethanolaminproduktionen er vigtig for EF-erhvervsgrenen, da den giver mulighed for at anvende selvproduceret ethylenoxid i tidligere produktionsled og giver stordriftsfordele i forbindelse med produktionsprocessen samt mulighed for at anvende ethanolamin som mellemprodukt i fremstillingen af andre produkter (internt brug). Det hævdedes, at købspriserne for ethylenoxid var overvurderet og årsag til et nedadgående tryk på ethanolaminindustrien. Det konstateredes imidlertid, at de involverede selskaber organiserer deres ethylenoxid- og ethanolamin-industri som særskilte profitcentre, hvilket gør krydssubsidiering usandsynlig, og det blev kontrolleret, om den afregningspris, som dette råmateriale var angivet med i produktionsomkostningerne for ethanolamin, faktisk var en af spejling af markedsværdien. Under alle omstændigheder konstateredes det, at de anvendte afregningspriser afspejlede de salgspriser for ethylenoxid, der var angivet for uafhængige kunder, som købte tilsvarende mængder.

f) Rentabilitet

(48) Rentabiliteten var påvirket af salgspriser og fremstillingsomkostninger. Fortjenesten faldt fra 3,94 % i 1995 til et tabsgivende niveau på – 8,64 % i 1996 og – 8,49 % i 1997. Genopretningen af priserne i undersøgelsesperioden var ikke tilstrækkelig stor til at give fortjeneste, og rentabiliteten var stadig negativ på – 1,37 %.

g) Investeringer

(49) Investeringerne i ethanolamin til det frie marked lå ret stabilt mellem 1995 og 1998 på ca. 4 mio. ECU om året, undtagen i 1996, hvor tallet var dobbelt så stort. I det år blev der foretaget større ændringer i et anlæg, efter at gruppens produktion til det bundne marked var blevet overført til et andet anlæg, som tilhørte samme EF-producent.

h) Beskæftigelse

(50) Produktionen af ethanolamin er ikke en arbejdskraftskrævende proces. Globalt set steg beskæftigelsen 23 % og nåede op på 166 personer i 1998.

4. **Importmængde og priser fra andre tredjelande**

(51) Oplysninger fra Eurostat viser, at de bulgarske eksportpriser er lavere end de faktiske priser for import til USA fra samme kilde. Som nævnt ovenfor kan priserne i Eurostat for importen af varer med oprindelse i USA ikke anses for at være pålidelige. En bulgarsk producent, Burgas, har haft en stabil andel på 3 % af markedet i Fællesskabet siden 1996. Ud fra oplysningerne fra Eurostat udgøres ca. 70 % af dette selskabs eksport af MEA — en markedsandel på 6 % i dette segment i undersøgelsesperioden (sammenlignet med 49 % for EF-erhvervsgrenen og 32 % for de amerikanske eksporterende producenter).

(52) Alle andre landes markedsandel faldt til 2 % på tværs af alle typer ethanolamin og til 6 % for MEA. Denne import omfatter varer fra forskellige kilder, og der er ingen, der tegner sig for en stor markedsandel.

5. **Konklusion om situationen på markedet i Fællesskabet**

(53) EF-erhvervsgrenens produktion og kapacitet viste en positiv tendens. Salget steg, særlig med hensyn til DEA og TEA. Markedsandelen øgedes globalt set, men blev mindre for MEA i forhold til 1997. Selv om rentabiliteten var bedre end i 1996 og 1997, var den stadig ikke tilstrækkelig i 1998, da salgspriserne fortsat var under pres. Det oprindelige fald i salgspriserne fra 1995 til 1996 er endnu ikke blevet opvejet, og der udøves stadig pristryk fra den pågældende import.

(54) Det fortsat nedadgående tryk på EF-erhvervsgrenens salgspriser og den deraf følgende negative rentabilitet er direkte forbundet med de amerikanske eksporterende producenters prisadfærd, navnlig deres overtagelse af de gældende foranstaltninger og det deraf følgende pristryk.

F. **SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT SKADELIG DUMPING**

1. **Analyse af efterspørgslen efter ethanolamin**

(55) På grund af den kombinerede produktionsproces fører det øgede forbrug af DEA og TEA i Fællesskabet til betydelige forsyninger af MEA. Opadgående pristryk har været mest udtalt for DEA og er blevet yderligere understreget ved, at de amerikanske eksporterende producenter gradvis har trukket sig tilbage fra dette marked (en tilsvarende nedgang i USA's markedsandel fra 25 % til 13 % i skadesundersøgelsesperioden).

(56) Samtidig stiger verdens produktionskapacitet af ethanolamin yderligere i forventning om fortsat vækst i efterspørgslen efter DEA, med større producenter både i Fællesskabet og i USA, som investerer i et tilsvarende omfang. Den kraftige efterspørgsel efter DEA har ført til lignende opadgående prisjusteringer i dette segment, medens forbruget af DEA i den tidligere undersøgelse var lavt — og dermed også priserne. Virkningerne for salgspriserne (og følgelig for rentabiliteten) af øget kapacitet og større efterspørgsel efter DEA er fortsat usikre, men navnlig den alt for store produktion af MEA (i verden) truer med at svække markedsvilkårene.

2. **Analyse af de amerikanske eksporterende producenters situation**

(57) Den verdensomspændende kapacitetsforøgelse truer med at skabe en overskudsproduktion, navnlig af MEA, og samtidig er markedet i Fællesskabet attraktivt for de amerikanske eksporterende producenter med et prisniveau, som er højere end i andre tredjelande. USA's produktionskapacitet steg med over en tredjedel i perioden 1995-1998. Fra 1997 til undersøgelsesperioden steg den installerede kapacitet 19,9 % til 524 000 tons for de tre amerikanske producenter Union Carbide, Huntsman og Dow Chemical, og trods en produktionsstigning på 9 % faldt kapacitetsudnyttelsen fra 90,4 % til 83 %. Nyinstalleret kapacitet er almindeligvis beregnet til DEA, hvilket skaber overskudsproduktion af MEA.

(58) Undersøgelsen viste, at de amerikanske producenter eksporterede store mængder af den pågældende vare til Fællesskabet i hele den undersøgte periode, hvilket tyder på, at markedet i Fællesskabet er en vigtig afsætningsmulighed for deres produktion. Fra 1997 til undersøgelsesperioden steg den tilsvarende eksport fra USA til Fællesskabet 12,4 %, hvorimod hjemmemarkedssalget kun steg med 4,9 % og eksporten til andre tredjelande faldt 2,7 %. I undersøgelsesperioden udgjorde salget på det amerikanske hjemmemarked 67,1 % af de nævnte tre amerikanske producenters samlede salg, eksporten til Fællesskabet 13,6 % og eksporten til tredjelande 19,3 %.

(59) Undersøgelsen viste også, at de amerikanske hjemmemarkedspriser ligger på et højere niveau end salgspriserne på markedet i Fællesskabet. Det højere prisniveau i USA kan direkte tilskrives det store forbrug af DEA på det amerikanske marked.

(60) Det skal bemærkes, at Sydkorea har indført foranstaltninger mod importen af ethanolamin fra USA. De mængder, der er tale om, anses ikke for at være af en sådan art, at de ville kunne skabe forstyrrelse på markedet i Fællesskabet, selv om de blev omledt i deres helhed, men at der er indført antidumpingforanstaltninger tyder på, at de amerikanske eksporterende producenter er rede til at eksportere til dumpingpriser.

(61) Både EF-erhvervsgrenens og de eksporterende producenters priser i skadesundersøgelsesperioden var hele tiden højere end den mindstepris, der lå til grund for de variable antidumpingforanstaltninger. Det er påvist, at de faktiske importpriser ikke afspejler de pågældende forbundne importørers videresalgspriser, og at importpriser, som afspejler påløbne omkostninger mellem import og videresalg, systematisk har været lavere end mindstepriserne, hvilket viser, at de amerikanske eksporterende producenter delvis har overtaget de antidumpingforanstaltninger, der er indført. Samtidig har EF-erhvervsgrenen ikke været i stand til at genoprette forholdene og befinder sig fortsat i en utilfredsstillende situation med hensyn til fortjeneste i undersøgelsesperioden.

(62) Undersøgelsen bekræftede, at producenterne i USA ligesom i den tidligere undersøgelsesperiode (1991-1992), inden der blev indført foranstaltninger, eksporterede betydelige mængder til markedet i Fællesskabet. Fra 48 000 tons i den tidligere undersøgelsesperiode faldt disse mængder til 44 000 tons i begyndelsen af skadesundersøgelsesperioden, inden de steg igen til 51 000 tons ved udgangen af perioden. De udgjorde 40 % af den samlede produktion i Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(63) På linje med den stigende efterspørgsel efter DEA i USA, hvilket betød et opadgående pres på de amerikanske salgspriser for DEA og for ethanolamin generelt, blev der noteret noget mindre udtalte prisændringer på markedet i Fællesskabet. Denne tendens i forbruget betyder samtidig, at MEA fremstilles i stigende mængder med risiko for, at varen vil blive solgt til lavere og lavere priser, fordi der ikke er en efterspørgsel, som står i rimeligt forhold til udbuddet. Det forventes, at virkningerne af prisen på TEA vil være mindre, idet der forudses et produktionsoverskud af mindre omfang.

(64) En eksporterende producent i USA hævdede, at EF-erhvervsgrenen selv har overkapacitet til MEA og derved skaber et nedadgående tryk på priserne. Selskabet var imidlertid ude af stand til at bevise sin påstand. En amerikansk producent hævdede også, at EF-erhvervsgrenen underbød sine priser på DEA i 1998. Undersøgelsen viste imidlertid, at det nævnte selskab i Fællesskabet ikke solgte DEA til den nævnte kunde.

3. **Konklusion om sandsynligheden for fortsat skadelig dumping**

(65) Undersøgelsen viste, at EF-erhvervsgrenen stadig befinder sig i en sårbar situation, navnlig hvad angår salgspriser og rentabilitet, på trods af de gældende antidumpingforanstaltninger og øget produktion, produktionskapacitet, forbrug og salg. EF-erhvervsgrenen havde mulighed for at udfylde det hul, som de amerikanske eksporterende producenter efterlod, da de delvis trak sig tilbage fra markedet for DEA i Fællesskabet. Men som følge af de amerikanske eksporterende producenters delvise overtagelse af de gældende foranstaltninger, deres overskudsproduktion af MEA og den heraf følgende stigning i EU's import af MEA fra USA til dumpingpriser var priserne for alle typer ethanolamin stadig alt for lave til, at EF-erhvervsgrenen igen var i stand til at opnå fortjeneste, selv med antidumpingforanstaltninger.

(66) Ved undersøgelsen blev det fastslået, at den pågældende import stadig finder sted til dumpingpriser. Priserne på hjemmemarkedet i USA er steget siden den tidligere undersøgelse, men i mindre grad end priserne på USA's eksport til Fællesskabet. Dette har ført til lavere dumpingmargener end dem, der konstateredes i den oprindelige undersøgelse, ikke mindst på grund af absorption. Det konstateredes yderligere, at eksportmængderne er betydelige, idet de svarer til 40 % af den samlede produktion i Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(67) EF-erhvervsgrenen har ikke været i stand til at komme på fode igen efter den negative situation, den har befundet sig i siden den tidligere undersøgelse. Priserne på importen fra USA har ligget under mindstepriserne (i betragtning af de faktiske omkostninger mellem import og videresalg), og derved delvis opsuget de gældende antidumpingforanstaltninger og forhindret EF-erhvervsgrenen i at forbedre sin situation. Kapacitetsstigninger i USA vil sandsynligvis forringe markedsvilkårene i Fællesskabet, navnlig som følge af overskud af MEA, og markedet i Fællesskabet er sammenlignet med andre markeder fortsat attraktivt for de amerikanske eksporterende producenter, der fortsætter med at eksportere betydelige mængder til Fællesskabet til dumpingpriser — det konkluderes derfor, at der er sandsynlighed for fortsat skadelig dumping.

G. **FÆLLESSKABETS INTERESSER**

1. **Indledning**

(68) I den tidligere undersøgelse blev det fastslået, at det ikke var imod Fællesskabets interesser at vedtage foranstaltninger. Denne undersøgelse er en fornyet undersøgelse, hvor der foretages en analyse af en situation, hvor der allerede findes antidumpingforanstaltninger, og formålet er således at vurdere eventuelle negative virkninger af foranstaltninger for de berørte parter. Det blev derfor undersøgt, om der trods konklusionerne om sandsynlighed for fortsat skadelig dumping var tvingende grunde til at konkludere, at det ikke var i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltninger. Der blev således i henhold til artikel 21, stk. 1, i grundforordningen taget hensyn til virkningerne for alle involverede parter i procedurerne, hvis de eksisterende foranstaltninger opretholdes, hvis der indføres alternative foranstaltninger, eller hvis foranstaltningerne ophæves.

2. **EF-erhvervsgrenens interesse**

(69) De eksisterende foranstaltninger har ikke ført til et prisniveau på markedet i Fællesskabet, som giver EF-producenterne mulighed for at opnå rentabilitet igen. Undersøgelsen viste, at foranstaltningerne aldrig har været helt effektive — mens de faktiske importpriser har ligget over de faste mindstepriser, har disse ikke været afspejlet i de forbundne importørers videresalgspriser. Udsigterne for situationen på markedet i Fællesskabet er ikke gunstige på grund af muligheden for indstrømning af MEA fremstillet på nyligt installerede produktionsanlæg og fortsat tryk på priserne, som i flere tilfælde i 1999 endog var lavere end de faste mindstepriser.

(70) På baggrund af ovenstående vil det være i EF-erhvervsgrenens interesse at opretholde foranstaltninger til begrænsning af det nedadgående tryk på ethanolaminpriserne.

3. **Brugernes interesse**

(71) Kommissionen modtog fire besvarelser af spørgeskemaet fra ethanolaminbrugere. Heraf blev to anset for at være fuldstændige og blev fulgt op med kontrolbesøg på stedet. De pågældende fire brugere tegnede sig kun for 1,4 % af forbruget i Fællesskabet i undersøgelsesperioden, og de indgivne oplysninger kunne derfor ikke anses for at være repræsentative. Brugerne hævdede, at det var nødvendigt at undgå enhver form for stigning i deres produktionsomkostninger, da det ville indvirke på rentabiliteten.

(72) Oplysninger indsamlet i løbet af undersøgelsen viste incidenser for indkøbsprisen på ethanolamin i produktionsomkostningerne til den færdige vare i undersøgelsesperioden på 2,21 % til 18,82 % (sidstnævnte tal vedrører et ekstremt tilfælde med en vare, hvor ethanolamin helt kan erstattes med et andet ikke-forbundet kemikalie). Det overordnede vejede gennemsnit var 4,33 % af produktionsomkostningerne. Den maksimale virkning af de foreslåede foranstaltninger var gennemsnitligt under en procent og kan derfor betragtes som begrænset.

(73) Endnu en bruger af den pågældende vare hævdede, at den havde til hensigt at fremstille et kemikalie, et glyphosatmellemprodukt, i Fællesskabet ved anvendelse af DEA. Selskabet hævdede, at det ikke var i stand til at gøre dette på grund af de kunstigt høje importpriser (som følge af antidumpingforanstaltningerne) og mangelen på lokale forsyninger af DEA (i Fællesskabet). Det bør her noteres, at den mindstepris, der danner grundlaget for den variable told, altid var lavere end de købspriser, der blev fastslået for de forskellige interesserede parter i undersøgelsesperioden. Denne brugers første krav afspejlede således ikke virkeligheden. Undersøgelsen viste yderligere, at der ikke var DEA til rådighed i tilstrækkeligt omfang i USA, og at eksporten til Fællesskabet mindskedes som følge heraf. Det tog EF-producenterne en vis tid at tilpasse sig til den stigende efterspørgsel, men DEA-forsyningerne var ikke på noget tidspunkt så små, at det berørte priserne i væsentlig grad, og selskabets anden påstand må betragtes som ubegrundet.

4. **Konklusion om Fællesskabets interesse**

(74) Det vil være i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltninger, som kan sikre, at priserne, navnlig for MEA, hæves til et ikke-skadevoldende niveau. De brugere af varen, som gav sig til kende, tegnede sig ikke for en betydelig del af forbruget i Fællesskabet og/eller kunne ikke dokumentere deres påstande. Under alle omstændigheder vil virkningerne af foranstaltninger kun være begrænsede for deres produktionsomkostninger. På grundlag af disse betragtninger konkluderedes det, at der ikke er tvingende grunde til ikke at opretholde foranstaltninger med henblik på at sikre konkurrencevilkår med loyal prisfastsættelse og undgå, at EF-erhvervsgrenen fortsat påføres skade.

H. **ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

(75) Det blev fastslået, at de amerikanske eksporterende producenter overtog foranstaltningerne over en længere periode, og at importmængden fortsat var betydelig, og det konkluderedes derfor, at de tilgrundliggende tendenser var af varig art. Under disse omstændigheder var det nødvendigt at beslutte, på hvilket grundlag den undersøgelse, der blev foretaget i henhold til både artikel 11, stk. 2, og artikel 11, stk. 3, i grundforordningen måtte konkluderes. Da de gældende foranstaltninger ikke havde haft de forventede positive virkninger for EF-erhvervsgrenen, blev det besluttet:

— at antidumpingforanstaltningerne skulle fornyes

— at deres form skulle revideres

— at deres niveau skulle afpasses efter niveauet for den konstaterede dumping og skade.

(76) Det bør her noteres, at de faktiske importpriser anvendes i antidumpingprocedurer til fastsættelse af både dumping- og skadesmargener. Undersøgelsen viste, at de faktiske importpriser ikke afspejlede de forbundne importørers videresalgspriser. Hvis sådanne oplysninger blev anvendt, ville de faktiske dumping- og skadesmargener i undersøgelsesperioden blive undervurderet. Det konkluderedes derfor, at de dumping- og skadesmargener, der skal fastsættes i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen, måtte fastsættes på grundlag af den beregnede importpris.

(77) Til beregning af skadestærskelen blev der fastsat en ikke skadevoldende pris for EF-erhvervsgrenen, som gav mulighed for en fortjenstmargen på 8 %, og den blev sammenlignet med videresalgspriserne for de med amerikanske producenter forbundne importører. Eventuelle forskelle blev udtrykt i procent af den beregnede cif-importværdi. Beregnet efter denne metode var de underbudsmargener, som var lavere end de tilsvarende dumpingmargener, 10,4 % for Union Carbide Corporation, 13,9 % for Dow Chemical Company og 20,5 % for Huntsman Chemical Company. Til sammenligning blev den variable told, baseret på mindstepriser, i den tidligere undersøgelse fastsat på grundlag af globale underbudsmargener på 45,2 % for Union Carbide, 53,5 % for Dow Chemical og 39,5 % for Huntsman.

(78) Specifik fast told baseret på forskellen mellem den ikke skadevoldende pris og de forbundne importørers videresalgspris beløb sig til 59,25 EUR pr. ton for Union Carbide Corporation, 69,40 EUR pr. ton for Dow Chemical Company og 111,25 pr. ton for Huntsman Chemical Company. Denne type foranstaltninger anses for at være hensigtsmæssig, da varerne fra USA fortrinsvis importeres via forbundne salgsselskaber. Den specifikke faste resttold fastsættes til 111,25 EUR pr. ton.

(79) Alle berørte parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det blev besluttet at opretholde foranstaltningerne på et ajourført niveau og i en ajourført form. De fik en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til de pågældende oplysninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af ethanolamin, som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 2922 11 00 (monoethanolamin) (Taric-kode 2922 11 00 10), ex 2922 12 00 (diethanolamin) (Taric-kode 2922 12 00 10) og 2922 13 10 (triethanolamin), med oprindelse i Amerikas Forenede Stater.

2. Den endelige told fastsættes til følgende af prisen netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for så vidt angår varer fra følgende selskaber:

Land	Selskab	Specifik fast told
U.S.A.	Union Carbide Corporation Old Ridgebury Road Danbury Connecticut 06817 (Taric-tillægskode: A115)	59,25 EUR pr. ton
	Huntsman Chemical Corporation 3040 Post Oak Boulevard PO Box 27707 Houston Texas 77056 (Taric-tillægskode: A116)	111,25 EUR pr. ton
	Dow Chemical Company 2040 Dow Center Midland Michigan 48674 (Taric-tillægskode: A145)	69,40 EUR pr. ton
	Alle andre selskaber (Taric-tillægskode: A999)	111,25 EUR pr. ton

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 2000.

På Rådets vegne

F. PARLY

Formand